

KAAENPIIKKA

J
O
U
L
U

1980

SISÄLLYSLUETTELO

Sisällysluettelo	s2
Piäkirjoitus.....	s3
Yhteistoiminta on rautaa.....	s4
Se vanha joulutarina.....	s5
Mainos.....	s7
Starinaa.....	s8
Semijorijuhlissa.....	s10
Eräs ratkaisu opintolauman takaisin mak- suun.....	s12
Onnelliset tapahtumat.....	s13
II Kuramoottorista veivattua.....	s14
Valkoinen joulu	s16
Ohjeita reippaille joulupukeille	s17
Pikkujoulu kirjaston lukusaliinkin.....	s18
Osakuntalaisen käytösmuistio.....	s20
Peli joulupyhien ajanvietteeksi.....	s21

.....

Toimituskunnan osoite:

Käenpiika Rehtorinpellontie 4
20500 Turku 50

Juttuja saa vapaasti lähettellä jo tammikuuta varten
jolloin yritetään saada uusi lehdykkä kasaan. Kiitos.
Tuokaa toimistoon tai jättäkää postilaatikkoon.

Tämän numeron tekemisessä auttoivat Leena Pee, Lassi
Kalle, Pertti, Pia ja Kalevi.

PIAKIRJOITUS PIAKIRJOITUS PIAKIRJOITUS PIAKIRJOITUS

On jälleen kerran tullut se hetki jolloin mielet alkavat virittäytyä Joulua varten.

Toivotan teille kaikille osakuntalaisille niin uusille kuin vanhoillekin oikein rentouttavaa ja hulvatun hauskaa Joulua sekä vielä parempaa Uutta Vuotta varsinkin niille jotka ottavat sitä vastaa Kuopion suunnalla.

Palasin mielessäni hieman ajassa taaksepäin ja täytyy todeta että teidän kaikkien kanssa on ollut oikein mukava vuosi; ei siinä pahemmin ole ollut aallonpohjia, tuntuu kuin mentäisiin aina vain pikkuhiljaa ylöspäin. Näin se on varmasti jatkossakin.

Voin luvata ensi vuodeksi todella repäiseviä tarinoita ja toivokseni ne aloittaa perin henkilökohtainen matkakertomus tuolta Italian suunnalta. Maahan siellä on hiukan järkäynyt mutta sanochan se sananlasku että "rahdä Napoli ja Kuollan niemimaan valot".

No niin. Chiao?

t. ERNESTO

PS Ilmoittakaa toimistoon jos tulette Kuopioon Uuden Vuoden vastaanottajaisiin että Antti osaa varata tarpeeksi majapaikkoja että tilaa ravintolakulttuuripuolelta.

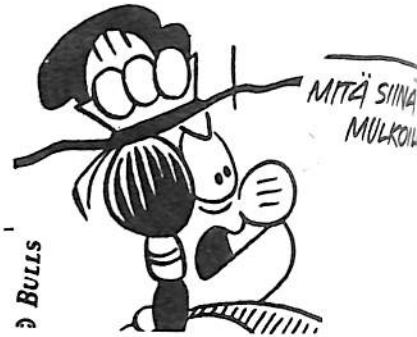
.....

Runo

Aina kun maailman valtaa jokavuotinen pimeys,
kun ensin puitten lehdet ovat jäätyneet kiinni maahan,
lumi on satanut ohueksi peitteeksi.
Tunteistamme kuulee eea talven kylmyydessä,
herätäkseen kovään ensi versojen kanssa,
suuren lämpöisen auringon alla.
Siinä kuin talvessakin on lyse ainutkertaisuudesta,
sillä tapahtumat eivät sittenkään ole koskaan toistensa
kopicita.

Varteenotettava viisaus: 14 YHTEISTOIMINTA ON RAUTAA!

Eivät nämä SHO:n ja SKO:n suhteet ole olleet viimeiaikoinaan erityisen lämpimät. Tieto ei kulje, eikä yhteisistä ta-
paamisista saada sovintoa aikaan vaikka kuinka yritetään.
YTE:n (=yhteistoimintaelin) kokousta ei ole aikoihin saatu aikaan, vaika on kirjelappusia ja virallisempiakin nootteja lähetelty. Ja viimekeväänä taidettiin oviinkin nastoit-
taa lappuja, kun ei saatu suuta auki.

Ja mikäpä sen mukavampaa kuin naapurin mustaaminen, syytely ja haukkuminen. Sitä kummankin osakunnan sisäklikki tuntee oikein sisäisen henkensä mahtavoituvan, kun voidaan joukolla panna naapuria halvalla.

Nyt kun vanhapolvi on kummassakin osakunnassa siirtymässä tai jo siirtynyt eläkkeelle, niin on uusin voimin aika ryhtyä yhteistyöhön. On aivan turhaa kantaa osakuntien välillä vihaa vuosikausia sitten tapahtuneista Vääryyksistä tai hau-
toa toissavuotisia riitoja. Kun useinmiten suurin osa riidoista ja muista vihamielisyyksistä johtuu siitä, etteivät osapuolet tunne toisiaan, voitaisiin meilläkin lieennytyksal-
kaa tutustumisesta. Ei ole ihme, ettei tieto kulje kun ei aina tunneta edes nimeltä naapurin hallituksen jäseniä, muista virkailijoista puhumattakaan. Virkailijoiden pikkujoulustahan oli tarkoitus tulla tällainen tutustumistilaisuus, mutta tavan mukaan siinäkin sählättiin jo ennen kuin alkuun päästiin. Sählättiin puolin ja toisin, niin, että jo etukäteen ilmanala siirtyi viileän puolelle.

Mutta toivotaan parasta. Ryhtykää hyvät uudet voimat yhteistyöhön, saman yhteisen edun vuoksihan tässä molemmat pakerretaan. Turha tuhla-
ta vähä voimavaroja turhaan kinas-
teluun.

Nimimerkki
Vanhapiexu

EN YMMÄRRÄ,
MITEN ME TULISIMME
TOIMEEN ILMAN
TOISIAMME.

EIKÖS TOIVEEN PALJAS-
TAMINEN MERKITSE, ETTEI
TOIVE TOTEUDU?

Tämä joulutarina on kirjoitettu Turussa Anno Domini 1980. Sen saneli Thomas Paavilainen ja Ernesto kirjoitti muistiin uskollisesti sanelun mukaan.

SE VANHA JOULUTARINA

Jackima Njuricki MacVainio tallusteli upouudessa tohvelipalttoossaan pitkin Puttenpolkua. Hän oli tehnyt Amerikoissa valtavan omaisuuden... siitä tuli mieleen että koska helkutissa sinä maksat sen vippisi? Tässä on jo kaksi kuukautta odoteltu? Luuletko sinä että minä olen joku keskuspankki, kuta!

Samalla hän oli hankkinut sielulleen vakavan vaurion, hänestä oli tullut saita kuin Scroogesta. Osaatko sinä muuten tavata sen nimen? Luuletko että ne savolaiset ymmärtävät asian? Eivät kai eläessään ole edes kuulleet Dickensistä. No olkoon.

Nyt hän oli parasta aikaa matkalla ystävänsä Urmas Armas Lehtokurpan luo.

Minun on jano. Tahtoisin kahvia.

Urmas ei ollut menestynyt elämässä juuri ollenkaan. Alku tosin oli ollut lupaava. Hänellä oli ollut iso tukkukauppa, vaimo, neljä lasta ja kuusi rakastajattarta. Sitten kauppa oli palanut ja palovakuutus oli antanut vain kahdeksan vuotta kurtushuonetta, rakastajattaret olivat hylänneet, vaimo oli vainaa lapset ties missä... eikö sitä kahvia kuulu.

Onneksi hän oli tavannut ymmärtäväisen naisen Lyydia Onerva Riskin, nyk. Lehtokurppa. He olivat menneet naimisiin ja viettivät onnellista elämää... yhäkin ilman kahvia, mitä tämä nyt on.

Jackima oli Urmaksen vanha ystävä - saa sitä kaikenlaisia tunkeiloita ystävinään raahata perässään - Pahtavuoren yläkansakoulun ah niin ihanilta ajoilta. Ei edes pientä kahvikupposta, vaikka toinen tekee luovaa työtä.

Nyt Jackima oli saapunut ylen ränsistyneen puutalon eteen, joka oli joskus nähnyt parempiakin päiviä. Nyt siinä siis asusteli vain elämän laitapuolen kulkijoita, jotka eivät pystyneet maksamaan vuokraa paremmasta asunnosta. Hän koputti ovelle ja ruuseeseen paitaan pukeutunut mies tuli avaamaan.

Hän huudahti:

-Paavilainen. Mitä kyllä hän on paikalla. Hetki vain. KUITUNEN perhana!!! Enkö minä ole sata kertaa sanonut että selittäisit kotiväellesi että tänne soitetaan silloin kun on tärkeää ja

kiireellistä asiaa, eikä joka päivä että mamma saa tietää mil-lainen sää sattuu olemaan, sitäpaitsi täällä sataa. Puhu äk-kiä tässä on toisilla töitä.

Missäs minä olin. Ai juu siinä koputuksessa.

=Vanha ystäväni! Kylläpä olet poikapolo itsesi jamaan saat-tanut... No kyllä sitä kahvia sai odottaa.

Anna kun astun sisälle ja katson ympärilleni. Samassa Jackima Njuricki jäi kuin suolapatsas paikoilleen. Hänen eteensä oli astunut - mikä se nyt oli - Urmaksen vaimo, Lyydia Onerva Leh-tokurppa. Tämä oli myös pukeutunut resuisiin vaatteisiin ja muistutti erehdyttävästi Jackiman omaa rakastettua vaimoa Sil-via Elisabeth II Mc Tyloria, joka oli pudonnut mereen eräällä Karibian risteilyllä ja oli jättänyt jälkeensä parin miljoonan henkivakuutuksen.

-Silvia, hän henkäisi.-Eikö niitä halvatun stereoita saa pienem-mälle. Tiedä että työturvallisuuslaitoksen määräysten mukaan satakymmenen desibeliä on maksimi. Sen jälkeen kun tuo yksi hankki mölytoosat ei täällä ole ollut siunaaman rauhaa.

Missäs minä olin?

Sitten hän tajusi ettei hänen edessään seisonut Silvia vaan tämän täydellinen peilikuva. Jackima Njuricki tunsisi sisimmäs-sään omantunnon pistoksen. Hän kääntyi vanhan lapsuudenystä-vänsä puoleen ja lykkäsi tälle pari urkkia kouraan.

Sitten hän sanoi:

-Blääh, kutsutko sinä tätä kahviksi!

Poikaparka. Tästedes minä pidän huolta siitä ettei teiltä tu-le puuttumaan mitään. Minä ole täällä liikeneuvotteluissa. Rau-takauppani tarvitsee alihankkijoita ja ajattelin ostaa täältä yhden Valmet nimisen pajan. Järjestän sinulle töitä sieltä ja te voitte elää elämänne loppuun asti ihan huoleti.

Sen sanottuaan Jackima Njuricki syöksyi kyyneleet silmissä hotellihuoneeseensa, tyhjensi pari pulloa viskiä ja nukkui on-nellisena hyvän työnsä päälle.

Viskistä puheenollen mekin voisimme siirtyä asiaan. Hetki vain. SAAKUTIRALLAA! Kuka on käynyt minun viskeillääni. Repiä saa ja raastaa mutta minun baarikaappini on pyhä. Nyt alkoi inkvisitio. MITEN MUUTEN SIITÄ JUTUSTA TULI NOIN PITKÄ, THÄH?

VANHOJEN
ja UUSIEN
VIRKAILIJOIDEN
PIKKUJOULU
OSAKUNNASSA

la 13.12 klo 19.30

*jouluaateria *ohjelmaa
*tanssia

ilmoittaudu mukaan toimistossa

VIIMO VUON VAIHTEESSA JOVENSUUSSA...
NYT

SKO:n UUVEN VUOVEN
VASTUSTAJAISET
KUOPIJOSSA
ISÄNTINÄ ANTTI & JASKA

- KYSY TARKEMMIN PÄIVYSTYKSESTÄ
- ILMOITTAUDU

Starinaa

Osakunnassa suoritettiin kaljatiskiremontti ja sen yhteydessä löytyi osia vanhasta koivuntuohelle kirjoitetusta tieteellisestä matkapäiväkirjasta. Koska ao. teos on kirjoitettu kantakajan kielellä ja käyttäen vielä jokseenkin tulkitsemattomia harakanvarpaita ja koska kaljakin oli päässyt pahasti tuohen pintaa lahottamaan, julkaisemme tässä siitä vain osan.

...kunnes saavutimme kesäsuunta pienemmän kallion itäiselle sivustalle ja päätimme leiriytyä yöksi. Paikka oli tavallista ihanteellisempi koska kallio muodosti loivan suuren kaaren joka avautui itäänpäin ja tuuli puhalsi luoteesta, vuori antoi meille miellyttävän suojan vastaista levähdystämme varten.

Nautittuamme kaksikorvaisesta pahka-astiasta kaikkien suuresti rakastamaa kirpeää juomaa päätimme tutkia lähemmin leiripaikkaamme. Pian löysimme kalliin kupeesta pienen painauman jossa sijaitsi kummallisen näköinen levy. Tämä suureksi hämmästyseksemme kääntyi paljastaen takana olevan luolan suuaukon. Luola näytti sangen viihtyisältä, joskin nimeältä.

Jakaannuimme kahdeksi yhtä suureksi ryhmäksi, joista toinen jäi si vartioimaan varustarpeitamme ja toinen lähtisi tutkimaan luolaa tarkemmin. Näin molemmat ryhmät olisivat suhteellisen hyvin puolustukseen kykeneviä, jos kimppuumme odottamatta käytäisiin.

Luolan alkuosassa oli jo asukkaita, noin viisi askelta luolan suulta sisään päin, oikealla sivulla oli pieni aukko, joka johti muutaman neliösylen suuruiseen tilaan; tässä pienessä kopissa toimitteli puolenkymmentä harmittoman näköistä oliota asioita.

Kaikki olivat sangen tuntemattomia meille eikä edes noitatohutimme osannut kertoa mihin lajiin moiset eliöt kuuluisivat.

Oli niillä alkeellinen kielikin jota olimme ymmärtävinämme jokin sanankin sieltä täältä. Nämä kummajaiset eivät kiinnittä-

neet meihin mitään huomiota vaikka seisoiimme vailla minkään laista näkösuojaa. Koska oliot vaikuttivat hyvin ystävällis-mielisiltä, eikä heidän taholtaan ollut odotettavissa minkään-laista harmia, jatkoimme kulkuamme syvennälle vuoren sisään, o-loden jatkaessa tärkeän näköisinä puuhailujaan.

Suuren kristallilevyn takaa löysimme valtaisan ontelon, hämä-rässä tuskin pystyimme erottamaan vastapäistä seinämää, koko vuori vaikutti ontelolta. Tämän suuremman tilan pohja oli ih-meellisen tasainen, joskin paikoin niljakas ja toisin paikoin jonkinlaisen kahisevan aineksen peitossa. Paikkapaikoin pohjal-la saattoi olla pieniä teräviä lastuja, joita sai varoa, ettei niihin itseänsä vahingoittaisi.

Luolan perältä löysimme samanlaisen pienen kopin, kuin missä me olimme aikaisemmin tapaamamme oliot nähneet. Koska kaikesta päättäen olimme vuoren sisällä paremmassa turvassa villipedoil-ta kuin ulkona ja koska tämä osa luolaa näytti asumattomalta, päätimme viettää yömmе tässä mukavan tuntuaisessa, joskin meille hieman ahtaassa kolossa.

Saatuamme varustarpeemme siälle, aloimme tarkastella asuntoamme hiukan lähemmin. Sisäänkäyntiaukosta katsoen oikealla seinustal-la oli merkillisiä maagisia kuvia....

USKO.T.ÄLÄ

SENIJORIJUHLISSA

Lauantaina 22. päivänä marraskuuta viettetiin Osakunnan perinteistä senijorijuhloa. Paikalla ol väkkee enempi kuin pitkiin aekoihin. Juhlavieraita ol saapunna aina ulkomaita myöten, sillä Tukholman Eesti Osakundaa edusti kolmen yloppilaan laulukööri. Piikaapunkia etustivat Karjalaisen Osakunnan tytöt. Oopu Akatemiin itä-suomalaista Osakuntoo etustivat hualaripukuset ja ristikköishattuset yloppilaat.

Perinteiseen tappaan isäntä toevotti vieraat tervetulleeks. Puhheitten välissä ol sitten aina laulua ja huilun soettoo pienen säestyksellä. Juhlan kunniavieraille senijoriloille pit kurraattor Lauri Saarento puhheen, jossa esittel Osakunnan nykyistä toimintoa ja patistel senijoriloita entistä ahkerammin mukkaan. Riitta Turusen lausuman Kukkorunon ja yhteisesti laaletun Kukkolaalun jälkeen ruvettiin voetelemaan leukaperiä vappaata sannoo varten kalakukon aijolla rasvalla. Syönnin piälle jaettiin stipentilöitä ahkerille Osakunnan jäsenille. Tänä vuona kirjekuoren saevat Leena Pesonen, Veli Takala ja Kalevi Kokko.

Vappaan sanan aluks laalettiin inspehtoor Manulle Orressa Roikkui värssy. Sekun on sen miellaalu. Sitten vieraina olleitten Osakuntien etustajat laasuivat kukkiin vuorollaan terveyhyssanansa. Vappaan sanan huipennus ol akateemikko Tauno Nurmelan nouseminen Vennäin muan valtaistuimelle ja vallasta syökseminen. Manu ei puhunnakkaan tänä vuona ual-toliikkeestä vaan spirraalista ja senijoriloijen ja juni-joriloijen juoksemisesta sitä pitkin. Puhheen asijapuolena ol nykyvään vaekuttavat kaikennäköset naivistiset liikkeet. Tällaisten toeminnasta on esimerkkinä syntynnä makkerahysteeria. Meijän savo-karjalaisten pittää olla varuillammo, ettei jokkiin asijantuntematon televisiotoimittaja pöise synnyttämään kalakukkohysterioo. Vappaan sanan jälkeen laalettiin vielä muakuntalaalut.

Möpleeraustaavon ja alkutanssiloiijen jälkeen jatko-ohjelman alotti miss Manta kaanilla tanssinäätöksellä. Sitten piettiin pari kilpailua. Toenen ol perinteellinen kaljaviesti ja toenen vähän tuhman puoleinen porkkanan syönti-

kilpailu, johonka ol vähän vaekee suaha tyttölöitä muk-
kaan. Vieraat esittivät myös ohjelmoo. Erityismaininnan
ansaitsoo Eesti Osakundan laulukööri.

Kello kahentoista seuvussa tunnelma tiivistyi, sillä vuo-
rossa ol osakunnan Dokkaanin valinta. Aluks Tuomas luk
Dokkaanin valintasihtit. Järjestyksessään Osakunnan toe-
sen Dokkaanin Antti Aaltosen asettivat virkaansa juhla-
lisiin menoin kuraattor Jommi ja eläkkeelle siirtyvä Dok-
kaani Vele. Sitten ol vuorossa ainakin Antin mielestä juh-
lallisuuksien kostein vaehe, kun kaekki paikalla olleet
naesimmeiset kävivät häntä pussoomassa. Antti kiitteli lo-
puksi puhheessaan kaekkia paikalla olleita ja vaekutti
tyytyväeseltä. Siinä kahen seuvussa naatittiin vielä yö-
pala, että voemoo ois riittännä aumuun asti.

Kaikki jotka ette ollunna tänä vuona mukana niin tulkeepa
ensivuona mukkaan tekemään ja kokemaan vielä hauskempoo
senijorijuhloo. Lopuksi vielä kiitokset kaikille mukana
olleille ja erityisesti emännille ja ohjelmansuorittajille.

juhlamestar

PS. Lohutukses niille jotka eivät piässeet mukkaan mainit-
takoon, että senijorijuhlat eivät ole Osakunnan ainoat juh-
lat. Sillä kevät lukukaavella ovat eessä: Uuven vuuvun vas-
taanottajaiset Kuopiossa, Kalevalan päivän juhla, laskikiais-
rieha, 56. OSKUNNAN VUOSIJUHLA ja W A P P U.....

Yörämatkalla ollut hienostunut matkailija halusi uida ja tie-
dusteli peltotöissä olleelta savolaisisännältä:

- Onko tuo järvi syvä? Pohjaako siinä jalat.
- Kyllähän siinä jalat pohjoo, mutta ei sitä tiijä, ylettä-
kö piä pinnalle, selitti ukko.

Kontiolahen tiellä piettiin ratsioo. Poliisi pyssäytti er-
rään mopomiehen, tutki tätä ja sano:

- Teidän henkennehen haisee viinalle.
- Ei pitäs haesta ku on paksia suussa.

ERÄS RATKAISU OPINTOLAINAN TAKAISIN MAKSUUN

Valmistumisen hämmöittä edessä ja lainojen takaisin maksu tulee ajankohtaiseksi, mutta mistä rahat. Tämä on ongelma, jonka kanssa moni yliopistouransa loppuvaiheissa oleva joutuu painiskelemaan. Tässä julkaisemme nytten erään ratkaisumallin näille ongelmille.

Tämän mallin perustan muodostaa kapitalistisen talousjärjestelmän vähittäiskaupan tarjouspolitiikka, joka tekee säästämisen mahdolliseksi kuluttamalla. Esittelemme tämän taloustieteellisen ihmeen tässä esimerkin valossa.

Välkky matematiikan opiskelijamme oli opiskellut jo kuusi vuotta ja lainaa oli kertynyt 40 000 markkaa. Silloin hän tarttui taskulaskimeensa ja päätyi yllättäviin tuloksiin. Lainastahan pääsee syömällä.

Taulukko

Artikkeli	Norm. hinta	ALE	Säästö
Maksalaatikko	6.95	2.95	4.00
Tuoremehu	4.95	1.95	3.00
Leipä-margariini	5.50	4.95	0.55
Vuorisen reikäleipä	2.15	1.65	0.50

Koska esimerkki opiskelijamme syö päivässä yhden maksalaatikon, juo purkin tuoremehua viikossa, sivelee leivälleen rasiallisen margariinia viikossa ja syö vielä kolme reikäleipää viikossa, niin kuukaudessa kertyy 140.20 mk lainan lyhennys rahaa aivan tyhjästä.

Pelkän lainan lyhentämiseen opiskelijallamme olisi mennyt tällä vauhdilla 24 vuotta, ja korot vielä päälle. Mutta silloin hänelle välähti: eihän elämä saa olla pelkkää maksalaatikkoa, pitäähän huvittelullekin antaa osansa. Välkymme rientä Osakuntaan ja nautti litran olutta. Samalla kun mieli virkistyi niin säästöäkin kertyi Hamburger Börs retkeen verttatuna yli 20 markkaa, ja niin laina taas lyheni. Sieltä osakunnasta löytyi vielä mukava velkainen kaverikin ja niin he lyhensivät yhdessä onnellisesti lainojaan elämänsä loppuun asti. Sen pituinen se.

ONNELLISET TAPAHTUMAT ONNELLISET TAPAHTUMAT ONNELLISET TAPAHTUMAT

Kihlautuneita: Kalle & Jaska

Onneaa,onneaa,onneaa!!! Toivoo koko poppoo & Ernesto

.....

Männynkävyiltä minä kysyn, rakastatko
sinä minua?

Kuuselta kysyin,

oravalta,

puolukalta,

piiskyltä kun se

aurinko suussaans silmiini syöksyi,

rakastatko sinä minua?

Kuin morsian hiljence metsä,

kuin haissa kohottaa meri

kirkkaan maljansa.

Oi sydämeni, mikä onni

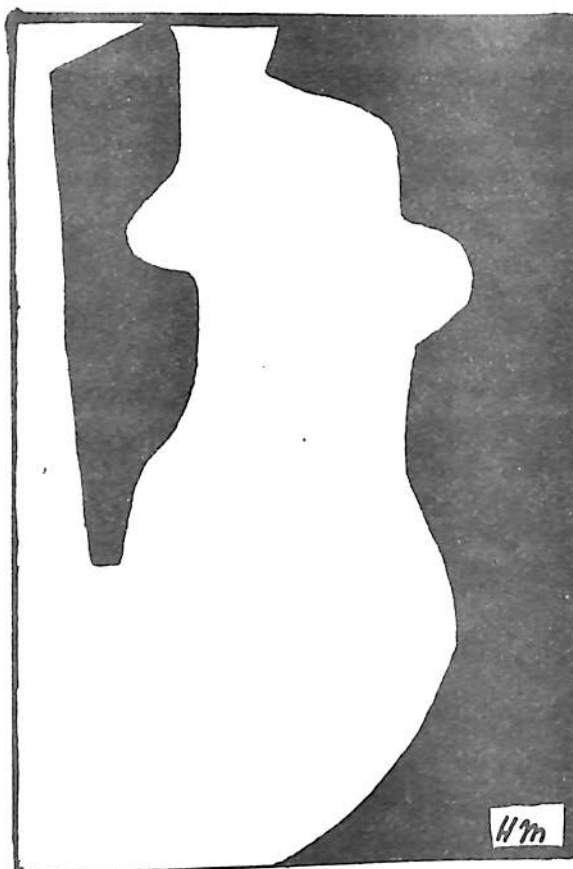
meitä kohtaa, mikä onni.

Oi sydämeni, sinut minä annan

metsälle sormukseksi.

.....

(T.T)

II KURAMOCTTORISTA VEIVATTUA

Näin Joulun lähestyessä herkistyy myös osakuntalainen ja valmistautuu huolella viettämään tuota jokavuotista mat-
ta siltä aina niin aenutkertasta juhla päevee.

Varsinaenen osakuntalaasen joulutunnemaan herkistyminen al-
kaa perinteisesti ikimuistettavasta - maistittomasta - se-
niorjuhlasta. Tänä vuonna nuo juhlat taesivattii olla har-
vinaesen ikimuistittomat - aenakii allekirjottanneella.

Seniorjuhlasta alakaakii sopivasti pikkujoulukierre. Osa-
kunnassakkii on melekeen joka ilta jonnii yhteesön kemut.
Huipentumana on tietennii SKO:n omat pikkujoulut. Ne ovat-
tii nyt harvinaesen korkeetasosella ohjelmalla höystetyt.

Tässäpä onnii putkee kerrakseen. Jos siihen eksyy niin her-
reekii vasta Kuopijossa Uutena Vuotena Puijon tornin juu-
rella; jos herree. Nimittäen jos on joutunna sinne yläkaatta
suorinta tieta tornin latvasta, on herreeninen ennen yllees-
tä ylösnousemusta kysseenalanen. (Osakuntalaasen jouluaeka
piättyy yhteeseen tappoomisseen Kuopijossa Uutena Vuotena)

Lopetan tämän jutun ohjeisiin nacrille - miksei vanahemmil-
lekkii rakastavaesille kun tuo rakkaus kukostaa oikein eri-
koisesti tiällä Osakunnassa. Elekee saakahtane jos tulloo
välillä huonompiakii aekoja. On tutkittu etta yllönsä rak-
kaasterinat jakkaantysvat seorsoviin kolomaan aeganjakoön:
1) YHTEENSULIAATUMINEN; yhteenkuuluvuuden tunne on vahva ja
suhe pohjaatuu ootoksiin. Persoonien rajat ovat heikot.
2) IRIAATUMINEN; yhteös rakkaaloo koska kumpikii haluuan ke-
hittyvä yksilöinä. Ilkimenoo riitasuutta.

3) LIITTOUTUKA ELI KUMPTANUUS; yksilöllisyys ja yhteös tasa-
paenottuavat aviopuoliset löytyävät toosessa uuvestaan ja
kumpikii antaa oman panoksensa yhteeseen rakentamiseen.

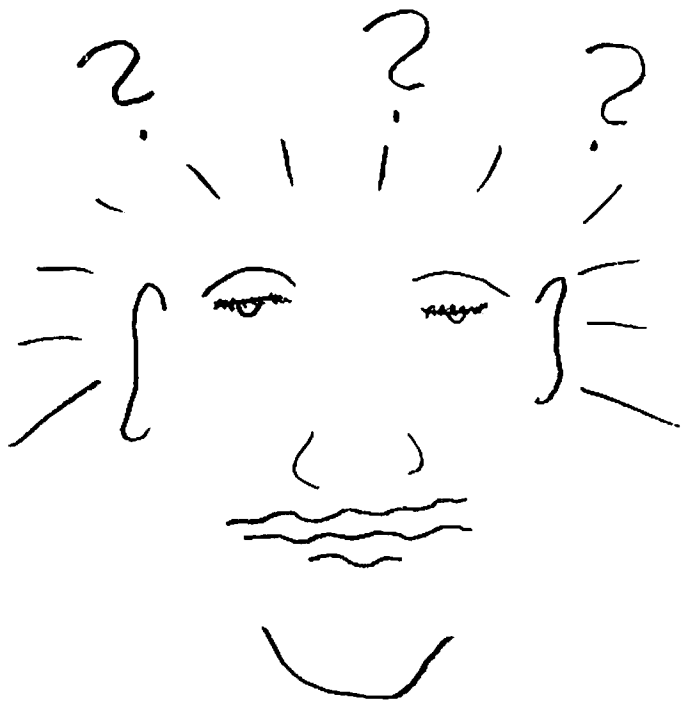
Meidän kaikkien toivomuksena on tietysti että tuo toinen
jakso ois mahdollisimman lyhyt.

Onneksi vaan Kallelle ja Jaskalle! Toivotaan ettei teillä
ois tuota toista jaksoa ollenkaan.

Lassi

PS. Kohtaus kaakessa, vaan yksi pikkujoulu päivässä.

Sama

Miten niin vain yksi
pikkujoulu
Tulin juuri n¹⁰
juhlista

VALKOINEN JOULU

Kymmenen valvotun hiljaisen yötunnin ja kahden levottomasti torkahdetun unitunnin jälkeen havahdun sohvalta viltti jalkoihin takertuneena öiseen aamuun. Yllätys yllätys kysymyksessä on oma sohvani. Muistan vielä illan viimeiset kiusaukset lähteä osakuntaan ja kadun nyt kieltäymystäni. Pöydälläni lepäävät edelleenkin minua valvottaneet kirjat ja paperit, joiden sisältö on minulle edelleenkin tuntematon.

Istahdan kevyen mannermaisen aamiaiseni ääreen: väljähtynyttä kahvia termoksesta tiskaamattomaan mukiin. Ja kas. Katseeni nappaa harmaasta kirjainvilinästä alleviivatun lauseen: "I'll burn my books! O Mephistophilis!"

Faustus siinä lausui maallisen vaelluksensa viimeiset tavut. Tänä hetkenä nuo voisivat oikein tulkittuina antaa syvän rauhan jokaisen osakuntalaisen omatuntoon: "Poltan kirjani! Oi tule joulu valkoinen!". Nämä kaksi lausahdusta eivät juuri samojen lainausmerkkien sisään mahdu, mutta siinä ne nyt kummin-kin ovat. Edellinen ilmaiskoon sitä syvää tuskaa, joka aiheutuu väärän tiedon omaamisesta ja oikean tiedon puutteesta näin tenttien alla- ja myöskin suosituksem ettei pelkästään tiedonjano ajaisi ketään Luciferin juttusille.

Jälkimmäinen toive on aivan kiero käännös Mefistofeleestä, ei kuitenkaan niin suuren mutkan kautta kuin luulet-ainoastaan Kauppatorin kautta. Olin siellä kerran... eräänä iltana. Tuijotukseksi osui Wiklundin seinään ja niihin neljään välkehtivään tähteen ja pahoinvointini vaan lisääntyi. Siirsin katsettta alaspäin: Tule joulu kultainen. Ja jälleen alaspäin: paholaisen ihmispyörteet höykyttivät lasiovia. Ja vielä alaspäin: omat kenkäni.

Tästä olen viikkojen kuluessa kypsyttellyt oman mottoni valkoisesta joulusta. Kultainen ei joulu enää monelle ole mutta eiköhän valkoinenkin riitä. Polta siis osakuntalainen sekä oikeat että väärät kirjatiedot ja muutkin tiedot ajatuksistasi muutamaksi päiväksi ja anna valkoisen joulun tulla tykösi lumen, jään, pakkasen ja auringonsäteiden muodossa!

Ohjeita reippaille joulupukeille

Pukkina oleminen ei mykyaikana aina ole kovin helppoa puuhaa. Pukin tulee ottaa huomioon yhteiskuntamme kasvavat vaatimukset palveluammattiin antautuneiden henkilöiden suhteen. Ammattikasvatushallitus on tänä jouluna ensi kertaa laatinut ohjeet joulupukeille.

Ohjeet on sisällytetty ko. hallituksen kirjaseen: "Joulupukki - miksi ja miten", 324 s. 42 mm. kuvaa VPK H:ki 1980. Kirja antaa perusvalmiudet pukkina toimimiselle. Tietävästi kirjaa tullaan syksystä 1982 lähtien käyttämään Turun yliopiston humanitiedekunnan pukkiputken approbatur-jakson peruskurssin opinnoissa. Syventäviin opintoihin kuuluvat mm. ranskan ja venäjän kielten kurssit. Englantia ja saksaahan jokainen valistunut pukki nykyisin jo hallitseekin. Valittaen sitävastoin täytyy todeta, että pukit kyllä hallitsevat kaksi kotimaista kieltämme, suomen ja ruotsin kutakuinkin hyvin, mutta että saamenkielen harrastus on jäänyt iuvottoman vähälle. Ajatelkaana, minkä nikantin lisävärin jokajouluiheen joskus niin yksitoikkoiseen pukin vierailuun toisi saamenkielellä esitetty liturgia!

Ammattikasvatushallitus on tehnyt hyvää työtä laatiessaan kirjastaan. Joitakin pikkupuutteita voi silti mainita. Esimerkiksi kiukuisten lasten tyynnyttelyssä on monivuotisen kokemukseni perusteella tehokkainta uhkailla, että pukki seuraavana jouluna jättää ao. talon kierroksellaan väliin, jolleivät tavat parane. Se on aina tehonnut paremmin kuin jonniⁿjoutava lepertely kilteistä lapsista ja Pukin omista kullista.

Turussa aloitetaan siis syksyllä -82 kouluttamaan joulupukkeja akateemisella tasolla. Tämä uusi yliopistollinen linja kouluttaaukkeja lähinnä vaativiin ammattipukin tehtäviin. Pukkiputken laudatur arvosanan saatuaan voi olla varma hyvistä työpaikoista. Eri tavaratalot aloittavat pikkujoulusesongin aina entistä aikaisemmin, ja Tarvan maailmankuulu Joulumaa alkaa tarjota työtä korkeasti sivistyneille, kielitaitoisille pukeille yhä enenevässä määrin. Parasta tässä on, että Joulumaan työpaikat ovat ympärivuotisia. Sitäpaitsi juuri joulun alla ja jouluaattona voi ammatitaitoinen Pukki saada huomattavia lisäansioita, Joulumaahan on suljettu joulunpyhinä! Kaikille tulevaisuuttaan ajatteleville nuorillemiehille voi siis lämpimästi suositella Pukin uraa. Vanhempienkin akateemisten työttömien kannattaa harkita uutta linjaa täydennyskoulutuksena, ikähän on alalla vain eduk^{käi}.

Henkilökohtaista

Sekalaisia

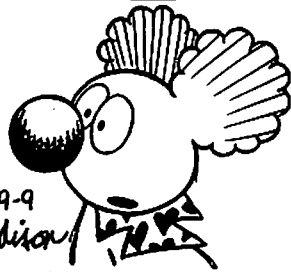
Vapaa-ajan vietto

PIKKUJOULU KIRJASTON LUKUSALIINKIN?

Raps, joku kääntää kirjan sivua. Lasiovi kolahtaa ja vaivautunut korkojen kopina liikkuu kohti salin keskustaa, 273 päistä kääntyy kohti tulijaa. Cavaletin lukko rapsahtaa ja laki-kirja tömähtää vaimieasti pöytään koko painollaan. Tuolinjalaka raapii vinyylilattian neliöitä ja uneiliaisuus palaa ennalleen. Kirjapölylle ja tunkkaiselle lemuava hiljaisuus täyttää lukusalin. Pyöreä kello näyttää asiallisesti kymmentäyli viittä.

Taylorin sarja näyttää käsittämättömältä ja raskaassa päässä puuroutuu tahmeaksi massaksi. Puolen sivun ja seitsemän yhtälön jälkeen luomet painuvat iiriksen puoliväliin ja nne-liaat ajatuksen pätkät hajaantuvat jonnekin eiliseen pikkujouluun.

YRITÄ NYT
KEKSIÄ
JOTAKIN
TEKEMISTÄ.

Phviuu ... krrrr! Selkä suoristuu jo ennen ensimmäisen äänen loompumista, kynä puristuu tiukasti sormien väliin ja silmät tarkentuvat kohti kahdeksatta yltälöä - vaivaamuneina.

Hiljaisuuden täyttää taas vain naapurin lakikirjan sivun ohut rapina.

Olkapääät vaipuvat jälleen vähän väsähtäneiksi.

Prulp mlurr -phviuu!! Tuijotan derivaatoin todistettua kahdeksantoista pilkkua välipitämättömän näköisenä. Niskalihakset hieman jäykistyen. Äänelle ei voi mitään, ei mitään... Jatkan tiukasti silmät todistukseen suuntautuneina, mutta harkitsen alas vessaan lähtöä. Naapuri kolauttaa ylös tuolistaan lompakko kädessä. Alleviivaan edelleen osittaisderivaattojen oletuksia - toiveikkaasti.

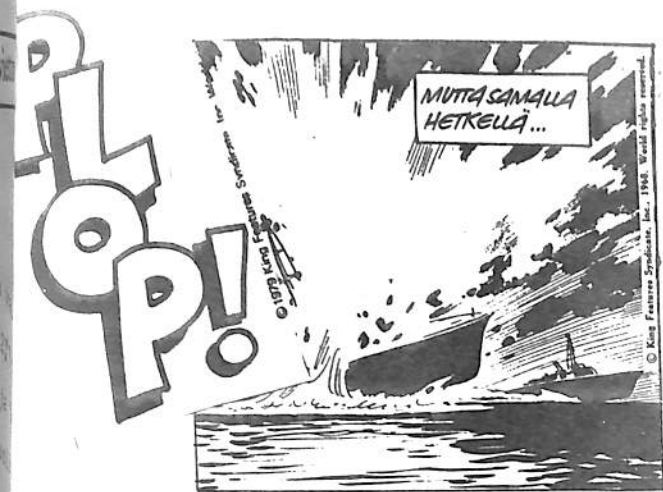
9-9
Mikael

NOO,
ÄLÄHÄN
NYT...

WRRRR

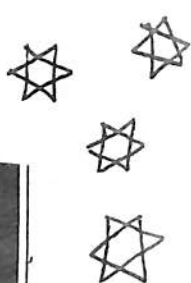

PSUUUUHH...

Lämmin ilma purkautuu vasten tuolin pehmustusta. Takapuolen lihakset puristuvat toisiaan vasten, katse kouristuu ruutupaperin alareunaan ja hermostunut nolo puna kiipeää kaulaa ylöspäin. Lämmin glögin lemu leviää pikkujoulupierun kannattamana kirjapölyn alleen peittäen yli kirjahyllyjen aina tilastohuoneen avoimelle ovelle asti.

Käy lämmin henkäys kirjastossa,
kun Joulu on, kun Joulu on.

NAUTI
VÄHEMMÄN
-NAUIT
PIKKUJOU-
LUN JÄLKEI-
SESTÄ
AAMUSTASI
ENEMMÄN

Kertai
PIKKUJOULUPIERESKEIJÄ

ALKO

OSAKUNPALAISEN KÄYTÖSMUISTIO

10 kultaista aikomusta

- 1) Aion saapua luennoille hyvissä ajoin. En pidä läpöhätyksestä enempää kuin proffakaan.
- 2) Aion sitä ennen katsoa itseäni peilistä, sillä se ei imartele minua kuten itse teen.
- 3) Tenttiin mennessäni aion ajaa partani, muuttaa puhtaan paidan, valita kunnon solmion, sukia tukkani, puhdistaa kynteni. Sitä paitsi aion harjata pukuni ylimääräisen kerran ja kiilloittaa kenkäni.
- 4) Aion lisäksi katsoa, että naapurintyttö samaan tilaisuuteen mentäessä muuttaa pyhäpuvun ylleen. Tyttöjen arkijumpperit kastiketahroineen, joita silloin tällöin on nähty, vaikeuttavat hiukan läpöisemistä tentissä. Häntä on syytä muutenkin vähän paimentaa: liiat hepenet pois, korvarenkaat, helmet, helyt pois, samoin mainosmaalit naamataulusta! Sitten voimme painua tenttiin!
- 5) Ainakin lopputenttejäni varten aion pukeutua tummaan pukuun.
- 6) Aion osallistua osakunnan rientoihin, sillä siitä voin yleissivistyksen kannalta hyötyä paljonkin.
- 7) Jos joudun osakunnassa järjestettyyn juhlaan, aion, vaikka istunkin kaukana pääpöydästä, siitä huolimatta noudattaa pääpöydän esimerkkiä, niin etten aloita syömistä, enkä ennen kaikkea sytytä savuketta, enkä maista viiniäni ennen kuin pääpöydässä on tehty aloite.
- 8) Inspehtorin illanvietossa en aio nauttia alkoholia, koska en ole siihen kotonani tottunut, mutta otan lasin käteeni, jos sitä tarjoillaan, ja huomion välttämiseksi noston sen huulilleni, kun juodaan malja. Tiedän, etten loukkaa isäntäväkeä, vaikka jätänkin maljani tyhjentämättä.
- 9) En aio kuulua suurisuisiin, jotka oman äänensä iloksi ovat äänessä kutsujen alusta hamaan niiden päätökseen saakka ja hohottavat oille vitseilleen. Toisetkin saavat sanoa sanan tai pari.
- 10) Lopuksi aion muistaa, että akateeminen vapaus meille ylioppilaille merkitsee lähinnä oikeutta itsehallintoon osakunnan tietä eikä suinkaan sitä, että meillä olisi lupa tehdä mitä päähän palkkansa

Tulossa ovat taas pitkät joulupyhät, niinpä Käenpiikakin julkaisee rentouttavan, monille jo lapsuudesta tutun noppapelin. Siitä vain nopat, napit ja muut tykötarpeet esiin.

LÄHTÖ

VALMIS

S: menet seniorijuhliin ja heräät vuosijuhlista siirry suoraan ruutuun V ja ota paukku.

23

I

21

I: sinusta on tullut ikuinen opiskelija. Odota kunnes kaikki muut ovat päässeet ohitsesi,

Ö: opinnot eivät oikein ota sujuakseen, ala kulkea takaperin kunnes saat silmäluvun 3.

Ö

V

19

20

V: joudut suoraan ruutuun K-PULA.

6

17

H-PAALU

16

H: olet nauttinut liikaa o-lutta ja sinulla on kova pissihätä. Lähellä ei näy yhtään vapaata pensasta. Odota kunnes saat silmäluvun 1 ja siirry ruutuun PISS.

PISS

PISS: et ilkeä tulla pois pensasta koska tiellä on muita vaeltaajia. Saat siirtyä vasta eteenpäin kun saat silmäluvun 5 tai 6.

H-PAALU: pääset pois vasta kun tarjoat kilpakuppaneillesi kierroksen. Tämän jälkeen voit siirtyä mihin tahansa muihin ruutuun kuin KIITOS.

KIITOS

13

15

KIITOS: kilpatovereittesi on tarjottava sinulle huikka. Tähän kuitenkin kuluu aikaa ja joudut odottamaan kahden kiittokierroksen ajan.

12

